

har den Overbeviisning, at, dersom det ærede Medlem hør nyde en saa stor Anseelse som den, det lader til, at man vil give det Udseende af ligeoverfor os, da hør et saadant Forslag af ham, hvis det nogensinde fremkommer, have Udsigt til at vinde almindeligt Bifald hos dem, der ere vore Modstandere i denne Sag. Det ærede Medlem yttrede tillige, at det vilde være fornuftigere at lægge en Jernbane ud paa den Halsø, hvor Grenaa og Ebeltoft ligge. Nu, jeg har ikke Noget imod, at der ogsaa engang kan komme en Bane derud; men det ærede Medlem har dog selv givet en Anbynding, hvoraf jeg troer, man tør drage den Slutning, at baade et tidligere Folkething, som har vedtaget Forslag om Vestbanen, og det Udvalg, som her har gjort Forslag, have noget Mere for sig med Hensyn til deres Forslag, end det ærede Medlem har med Hensyn til det nævnte om en Bane ud paa den nævnte Halsø. Det ærede Medlem meente nemlig, at Vestjylland var et smalt, fattigt og tyndbefolket, men meget interessant udsæende Land, som havde Havet og Klitterne paa den ene Side og Heden paa den anden. Nu oplyser det ærede Medlem imidlertid ikke, at det ikke har Havne der, hvor det har Havet, og at man fra en bred Hede ikke let kan komme i Forbindelse med andre Egne. Halsøen derimod, som gaaer ud til Grenaa, har en af de bedste og længst aabne Havne ved den ene Ende og flere Udsibningssteder paa begge sine Sider, saa at den dog efter min Formening er noget heldigere stillet i Henseende til Samkvæmmet med Verden end den Egn, som paa den ene Side har et Hav uden Havne og paa den anden Side en bred Hedestrækning. Men det er nu efter min Overbeviisning ikke Udvalgets Opgave at forsvare Vestbanen, thi det har i sit Forslag kun sluttet sig til et foreliggende, af Regjeringen forberedt Forslag, der til Grundlag har Beregninger, som man kan bygge paa. Dertil kommer, at et tidligere Folkething har vedtaget et Forslag til en saadan Bane, og jeg stiller trygt en saadan Folkethingsbeslutning mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afdeling, han være saa isvrigt en saa udmærket dygtig Mand, han vil. — Hvad angaaer Sydtverbanen, maa det jo erindres, at det gaaer

med den som med Vestbanen, om hvilken det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spøneek) bemærkede, at den havde sin Historie; ogsaa Sydtverbanen har sin Historie. Der har jo tidligere her været forelagt Forslag til en saadan Bane, og til dette har Udvalget væsentligt sluttet sig; det var et Forslag, som gik ud paa at anlægge en Bane fra Vandrup til Strandby. Det er væsentligt dette Forslag, som vi have fremdraget, og hvorpaa vi have støttet vore Beregninger med Hensyn til Sydtverbanen. At man har villet slaae Punktet Vandrup fast, er Noget, som jeg troer har fundet en vis Anerkjendelse fra de fleste Sider; navnlig har den ærede Indenrigsminister udtalt sig derom, hvorfor jeg ikke skal opholde mig videre derved. — Ligeoverfor det af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds stillede Forslag om at indskrænke sig til Banen Nord for Limfjorden skal jeg kun ganske simpelt erklære, at dersom ikke Fleertallets Forslag vedtages, og det førstnævnte Forslag altsaa kommer til Afstemning, stemmer jeg imod det, idet det er min Overbeviisning, at den Deel af Jylland, som nu især trænger til Jernbaner, er Vestkysten. Inden jeg forlader Spørgsmaalet om Vestkystbanen, skal jeg dog gjøre opmærksom paa en Omstændighed, som det nok er værd at lægge Mærke til. Hvad er Grunden til, at man absolut vilde have Jernbanen paa Østfiden af Jylland lagt saa nær ud til Havet som muligt, efterat man havde gjort opmærksom paa, at det ikke gik an at lægge en Bane midt i Jylland, hvor der ikke var Folk, medens det var af Bigtighed at lægge den der, hvor der boede Menneſker? Det var den, at man sagde: Jyllands Krav paa Jernbaner kan ikke tilfredsstilles, uden at det ogsaa faaer en Bane langs ad Vestkysten. Og hvorledes gik det til, at vi fik Østbanen dragen ud til Havet næsten paa ethvert Punkt? Det gik saaledes til, at man fik den Overbeviisning grundfæstet hos Vestjyderne, at der maatte komme en Tid, hvor de, som dengang vilde have Østbanen saa langt ud, vilde hjælpe til at faae en Bane langs Vestkysten. Jeg tør sige med Visshed, at Østkystbanen ikke vilde være bleven flyttet, dersom ikke dette Gjøglebillede var blevet viist frem (Modsigelse). Jeg